

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSR Agata Mularska-Karamon</u>
Ławnicy:	Irena Bagińska Sylwia Czerwiec
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Ziobroniewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 r. w Lubinie

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko K. P. (1), K. P. (2)

o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę

I zasądza od pozwanych K. P. (1), K. P. (2) solidarnie na rzecz powódki D. D. kwotę 6.000,00 zł brutto (sześć tysięcy złotych) - tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.05.2018r. do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje pozwanym uiścić solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Lubinie) kwotę 300,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od uiszczenia której powódka była zwolniona.

Sylwia Czerwiec SSR Agata Mularska-Karamon Irena Bagińska

/na oryginale właściwe podpisy/

UZASADNIENIE

Powódka D. D. wniosła o zasądzenie solidarne od pozwanych K. P. (2) i K. P. (1) kwoty 6.000,00 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za bezpodstawne rozwiązanie stosunku pracy zawartego na czas nieokreślony. Ponadto powódka domagała się zasądzenia od pozwanych solidarnie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Powódka wyjaśniła, że była zatrudniona u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 31 grudnia 2007 roku zawartej na czas nieokreślony za wynagrodzeniem 2.000,00 złotych brutto. Pismem z dnia 20 listopada 2017 roku, doręczonym pracownicy 21 listopada 2017 roku pracodawca dokonał wypowiedzenia umowy łączącej strony z

zachowaniem okresu wypowiedzenia, wskazując jako przyczynę utratę zaufania do pracownika. Powódka wskazała, że podana przez stronę pozwaną przyczyna jest nieprawdziwa i nieuzasadniona, a do wypowiedzenia umowy doszło z naruszeniem przepisów prawa pracy, gdyż zostało ono doręczone powódce w okresie niezdolności do pracy i przebywania na zwolnieniu lekarskim.

W odpowiedzi na pozew pozwani K. P. (2) i K. P. (1) wniesli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwani wskazali, iż roszczenia powódki są bezpodstawne, gdyż dokonali skutecznego cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy. Wyjaśnili, że w momencie jego złożenia nie wiedzieli, że powódka jest niezdolna do pracy. Jednocześnie z ostrożności procesowej pozwani wskazali, iż dokonali wypowiedzenia umowy pracownicy, gdyż ujawnili nieprawidłowości w wykorzystaniu dni wolnych od pracy oraz urlopu.

W piśmie procesowym z dnia 07 grudnia 2017 roku powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wskazała, iż nie wyraża zgody na odwołanie oświadczenia woli przez pozwanych, a nadto wyjaśniła iż pozwani dokonali wypowiedzenia umowy o pracę w dniu 20 listopada 2017 roku, po tym jak otrzymali informację od innego pracownika, iż powódka przedłożyła zwolnienie lekarskie na okres 1 miesiąca rozpoczynające swój bieg od dnia następnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka D. D. była zatrudniona u strony pozwanej K. P. (2) i K. P. (1) od dnia 31 grudnia 2007 roku na stanowisku sprzedawcy w salonie optycznym (...) na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony za wynagrodzeniem 2.000,00 złotych brutto.

okoliczność bezsporna

Powódka D. D. w okresie od dnia 21 listopada 2017 roku do dnia 18 grudnia 2017 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim. Dokument stwierdzający niezdolność do pracy powódki w.w. okresie został dostarczony do salonu optycznego(...)w L. znajdującego się na pasażu hipermarketu (...) przy ulicy(...) przez męża powódki P. D. w dniu 20 listopada 2017 roku około godziny 13.00-14.00. Zwolnienie lekarskie przyjął pracownik J. B. i położył je na biurku pozwanego, gdyż ten był nieobecny w sklepie. Pracownik J. B. poinformował pracownicę M. K. pracującą z nim na zmianie o przyniesieniu zwolnienia lekarskiego przez męża powódki, gdyż w momencie jego wizyty w salonie optycznym przebywała ona w innej części sklepu. Pracownica M. K. poinformowała tego samego dnia około godziny 14.00-15.00 pozwanego K. P. (2) o przedłożeniu przez powódkę zwolnienia lekarskiego. Dzień 20 listopada 2017 roku był dla powódki dniem wolnym od pracy.

dowód:

- ZUS ZLA, k. 43;
- zeznania świadka J. B., k.60, protokół rozprawy z dnia 15.03.2018r., 00:19-00:23;
- zeznania świadka P. D., k. 60v, protokół rozprawy z dnia 15.03.2018r., 00:27-00:30;
- zeznania świadka E. B., k. 72-72v, protokół rozprawy z dnia 29.05.2018r., 00:01-00:09;
- zeznania świadka A. J., k. 72-72v, protokół rozprawy z dnia 29.05.2018r., 00:11-00:17;
- przesłuchanie powódki D. D., k. 73-73v, protokół rozprawy z dnia 29.05.2018r., 00:20-00:54;
- przesłuchanie pozwanego K. P. (2), k. 74-74v, protokół rozprawy z dnia 29.05.2018r., 00:44-00:54.

Pismem z dnia 20 listopada 2017 roku doręczonym powódce w dniu 21 listopada 2017 roku pozwani wypowiedzieli pracownicy umowę o pracę z dnia 31 grudnia 2007 roku, wskazując jako przyczynę utratę zaufania do niej z

zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia. Przesyłka polecona zawierająca wypowiedzenie umowy została nadana w placówce pocztowej znajdującej się na pasażu supermarketu(...) przy ulicy (...) o godzinie 19.46 w dniu 20 listopada 2017 roku. Pracodawca udzielił pracownicy urlopu wypoczynkowego, a następnie zwolnił ją z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia.

dowód:

- wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia z dnia 20.11.2017r. wraz z potwierdzeniem nadania, a/o;

- zwolnienie z obowiązku świadczenia pracy z dnia 20.11.2017r., k. 5v;

Pismem z dnia 29 stycznia 2018 roku pozwani złożyli nieskutecznie powódce oświadczenie w przedmiocie uchylenia się od skutków prawnych wypowiedzenia umowy o pracę zawartej w dniu 31 grudnia 2007 roku opatrzonego datą 20 listopada 2017 roku, wskazując iż w dacie jego złożenia nie mieli wiedzy, iż powódka przebywa na zwolnieniu lekarskim i jest chroniony przed wypowiedzeniem umowy.

dowód:

- oświadczenie z dnia 29.01.2018r., k. 19.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka D. D. domagała się zasądzenia solidarnego od pozwanych K. P. (2) i K. P. (1) kwoty 6.000,00 złotych wraz z należnymi odsetkami z tytułu odszkodowania za bezpodstawne rozwiązanie stosunku pracy, wskazując iż do wypowiedzenia tej umowy doszło z naruszeniem przepisów art. 41 k.p., gdyż w dacie jego doręczenia pracownica przebywała na zwolnieniu lekarskim. Pozwani zarzucili, iż powództwo jest bezzasadne, gdyż złożyli skuteczne oświadczenie w przedmiocie uchylenia się od skutków prawnych wypowiedzenia umowy wobec tego, iż w dacie jego nadania nie mieli wiedzy o niezdolności powódki do pracy.

W niniejszej sprawie do oceny skutków prawnych złożonego przez pozwanych oświadczenie w przedmiocie uchylenia się od skutków prawnych wypowiedzenia umowy o pracę zawartej w dniu 31 grudnia 2007 roku zastosowanie znajduje art. 61§1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. Zgodnie z jego treścią oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Odwołanie takiego oświadczenia natomiast jest skuteczne, jeżeli doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej. Innymi słowy pozwani chcąc uchylić się skutecznie od złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy mogli to zrobić najpóźniej w dacie doręczenia pozwanej pisma wypowiadającego umowę, czyli w dniu 21 listopada 2017 roku, gdyż z tym momentem powódka mogła faktycznie zapoznać się z jego treścią natomiast dokonali tego dopiero kilka miesięcy później tj. w styczniu 2018 roku. Zatem złożone przez nich oświadczenie nie było skuteczne i nie wywołało oczekiwanych przez nich skutków prawnych. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanych, iż składając oświadczenie o wypowiedzeniu umowy powódce nie mieli wiedzy, iż jest ona niezdolna do pracy, gdyż przebywa na zwolnieniu lekarskim albowiem przeciwna okoliczność wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego. Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego wynika, iż pozwany K. P. (2) powziął informację o przedłożeniu zwolnienia lekarskiego przez powódkę od pracownicy M. K., która poinformowała go o tej okoliczności telefonicznie w dniu 20 listopada 2017 roku około godziny 14.00-15.00. Powyższe zresztą potwierdził sam pozwany słuchany w sprawie, jak również wynika to z zeznań świadków P. D. oraz E. B., których relacja są wzajemnie spójne, a nadto korespondują z relacją powódki, co do okoliczności i daty doręczenia przez męża powódki zwolnienia lekarskiego do salonu optycznego. W tych okolicznościach za niewiarygodną należało uznać relację świadka M. K. zgodnie, z którą nie kontaktowała się ona z pracodawcą telefonicznie i nie informowała go w dniu 20 listopada 2017 roku o przedłożeniu zwolnienia lekarskiego przez powódkę, tym bardziej iż pomiędzy świadkiem, a pozwany zachodzi stosunek osobisty, który świadek starała się ukryć, a jedynie ujawniła go wobec

kolejnych pytań Sądu oraz przypomnienia, iż zeznania są składane po odebraniu przyrzeczenia . Wprawdzie świadek J. B. twierdził, iż nie widział aby M. K. wykonywała połączenia telefoniczne podczas zmiany jednak w ocenie Sądu wykonując swoje obowiązki zawodowe mógł tej okoliczności nie zauważyć, będąc zaabsorbowany obsługą klientów w innej części sklepu. Zważyć należy, iż w realiach niniejszej sprawy okoliczność, iż pozwany K. P. (2) otrzymał od świadka A. J. prowadzącej dla pozwanych sprawy księgowo-kadrowe informację, iż wypowiedzenie umowy jest skuteczne z datą nadania go w placówce pocztowej, a nie w dacie jego doręczenia pozostaje bez znaczenia wobec jasnych i obowiązujących przepisów prawa w tym zakresie. Skoro zatem pozwani mieli wiedzę, iż powódka jest niezdolna do pracy już w dniu 20 listopada 2017 roku najpóźniej około godziny 15.00 za nieuzasadnione należało uznać ich twierdzenia, iż pozostawali w usprawiedliwionym błędzie składając oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, gdyż nie mogli spodziewać się, iż powódka zapozna się z jego treścią w okresie niezdolności do pracy, a zatem w chwili w której zgodnie z treścią art. 41 k.p. złożenie takiego oświadczenia nie było skuteczne wobec okoliczności, iż pismo zawierające wypowiedzenie umowy zostało nadane w placówce pocztowej w L. w dniu 20 listopada 2017 roku o godzinie 19.46, co wynika z wydruku śledzenia przesyłki. Niezależnie od powyższego Sąd nie dał wiary twierdzeniom strony pozwanej prezentowanym w toku postępowania, iż powódka nie stawiała się do pracy w dniu 20 listopada 2017 roku, mimo iż taki obowiązek wynikał z rozkładu jej czasu pracy albowiem taka okoliczność nie wynikała z przedstawionego przez powódkę grafiku. Zdaniem Sądu adnotacja na kalendarzu została dopisana w okresie późniejszym na potrzeby niniejszego postępowania.

Wobec tego, iż złożenie oświadczenia woli o wypowiedzeniu powódce umowy zostało złożone wadliwie wbrew treści art. 41 k.p. uznać należało, iż pracodawca jest zobligowany do wypłaty odszkodowania należnego pracownicy zgodnie z treścią art. 47¹ k.p, które w niniejszej sprawie stanowi równowartość 3-miesięcznego wynagrodzenia liczonego jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. Powódka była zatrudniona u strony pozwanej ponad 10 lat, a w dacie wypowiedzenia umowy otrzymywała minimalne wynagrodzenia, a zatem Sąd zasądził na jej rzecz 6.000,00 złotych, o czym orzekł w pkt. I wyroku. Od tej kwoty Sąd zasądził również odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. od dnia wyrokowania do dnia zapłaty. Wskazać należy, iż wobec stwierdzenia wadliwości wypowiedzenia umowy o pracę nie było konieczności przeprowadzania postępowania dowodowego na okoliczność zasadności przyczyny wypowiedzenia wskazanej w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy. Nie mniej na marginesie zauważyć należy, iż przyczyna ta nie została dostatecznie skonkretyzowana, gdyż użyte w wypowiedzeniu stwierdzenie miało charakter ogólny.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego oparto o treść art. 98 k.p.c. (pkt.II). Na podstawie art. 113 u.k.s.c. w zw. z art. 98 k.p.c. orzeczono o obowiązku uiszczenia kosztów sądowych przez stronę pozwaną (pkt. III).

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji wyroku.